

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia 10 grudnia 2004 r.

w sprawie sposobu i trybu zwalczania choroby pęcherzykowej świń²⁾

Na podstawie art. 61 pkt 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. Nr 69, poz. 625) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowy sposób i tryb zwalczania choroby pęcherzykowej świń, zwanej dalej „chorobą”.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

1) okres inkubacji — czas, jaki upłynął od momentu zakażenia do wystąpienia objawów klinicznych

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej — rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 134, poz. 1433).

²⁾ Przepisy niniejszego rozporządzenia wdrażają częściowo postanowienia dyrektywy Rady nr 92/119/EWG z dnia 17 grudnia 1992 r. wprowadzającej ogólne wspólnotowe środki zwalczania niektórych chorób zwierząt i szczególne środki odnoszące się do choroby pęcherzykowej świń (Dz. Urz. WE L 62 z 15.03.1993).

choroby, przy czym maksymalny okres inkubacji wynosi 28 dni;

2) stwierdzenie choroby — wykrycie przez powiatowego lekarza weterynarii choroby w gospodarstwie, w którym:

a) czynnik zakaźny wywołujący chorobę został wyizolowany od świń lub z otoczenia, lub

b) przeprowadzono badania serologiczne świń z objawami klinicznymi choroby i uzyskano wynik dodatni, lub

c) występują kliniczne objawy choroby u świń albo uzyskano wynik dodatni badania serologicznego oraz istnieje bezpośredni związek epizootyczny z ogniskiem choroby, lub

d) po upływie maksymalnego okresu inkubacji, liczonego od dnia przeprowadzenia po raz pierwszy badania serologicznego, w którym uzyskano wynik dodatni, ponownie przeprowadzono badanie serologiczne i uzyskano wynik dodatni.

§ 3. 1. Powiatowy lekarz weterynarii po otrzymaniu zawiadomienia o podejrzeniu wystąpienia choroby w gospodarstwie niezwłocznie obejmuje nad nim nadzór i podejmuje środki mające na celu stwierdzenie albo wykluczenie choroby oraz zapobieżenie szerzeniu się choroby, w szczególności:

- 1) przeprowadza dochodzenie epizootyczne, w tym przeprowadza badanie kliniczne świń, pobiera próbki do badań laboratoryjnych w sposób określony w przepisach Unii Europejskiej³⁾ i wysyła je do laboratorium, o którym mowa w załączniku nr 1 do rozporządzenia;
- 2) sporządza spis świń, określając liczbę zwierząt padłych, zakażonych lub podejrzanych o chorobę; dane w spisie uaktualnia się, uwzględniając zwierzęta, które urodziły się w okresie podejrzenia o wystąpienie choroby;
- 3) nakazuje:
  - a) zamknięcie świń w pomieszczeniach w obiektach budowlanych,
  - b) odnalezienie i zniszczenie mięsa pozyskanego ze świń w okresie między prawdopodobnym wprowadzeniem choroby do gospodarstwa a zgłoszeniem podejrzenia wystąpienia choroby, w sposób uniemożliwiający szerzenie się choroby; zniszczenie mięsa odbywa się pod nadzorem powiatowego lekarza weterynarii,
  - c) stosowanie urządzeń do odkażania wejść i wyjść do gospodarstwa oraz wyjść i wyjazdów z gospodarstwa, a w szczególności do budynków i z budynków, w których są przetrzymywane świny;
- 4) zakazuje:
  - a) wprowadzania do gospodarstwa i wyprowadzania z gospodarstwa świń,
  - b) przemieszczania się osób oraz wprowadzania do gospodarstwa, przeprowadzania lub wyprowadzania z gospodarstwa zwierząt z gatunków innych niż świny, pojazdów, mięsa, zwłok zwierzęcych, środków żywienia zwierząt, sprzętu oraz innych przedmiotów, które mogą spowodować szerzenie się choroby.

2. Powiatowy lekarz weterynarii, w uzasadnionych przypadkach, wyraża zgodę na przemieszczanie się osób oraz wprowadzanie do gospodarstwa, przeprowadzanie lub wyprowadzanie z gospodarstwa zwierząt z gatunków innych niż świny, pojazdów, mięsa, zwłok zwierzęcych, środków żywienia zwierząt, sprzętu oraz innych przedmiotów, które mogą spowodować szerzenie się choroby, określając warunki postępowania niezbędne dla uniknięcia dalszego jej szerzenia się.

³⁾ Decyzja Komisji nr 2000/428/WE z dnia 4 lipca 2000 r. ustanawiająca procedury diagnostyczne, metody pobierania próbek i kryteria oceny wyników badań laboratoryjnych w celu potwierdzenia i diagnostyki różnicowej choroby pęcherzykowej świń (Dz. Urz. WE L 167 z 07.07.2000).

3. Do czyszczenia i odkażania stosuje się zarejestrowane produkty biobójcze.

4. Powiatowy lekarz weterynarii może zastosować środki, o których mowa w ust. 1, w innych gospodarstwach, jeżeli położenie tych gospodarstw, ukształtowanie terenu, na którym się znajdują, lub kontakt z gospodarstwem, o którym mowa w ust. 1, wskazują na możliwość przeniesienia choroby do tych gospodarstw.

5. Środki, o których mowa w ust. 1, stosuje się do czasu wykluczenia choroby przez powiatowego lekarza weterynarii.

§ 4. 1. Powiatowy lekarz weterynarii w przypadku stwierdzenia wystąpienia choroby w gospodarstwie wyznacza je jako ognisko choroby oraz oprócz zastosowania środków, o których mowa w § 3 ust. 1, nakazuje i nadzoruje:

- 1) niezwłoczne zabicie świń oraz postępowanie ze zwłokami zwierzęcymi zgodnie z przepisami Unii Europejskiej określonymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady 1774/2002/WE z dnia 3 października 2002 r. wprowadzającym przepisy zdrowotne odnoszące się do produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. WE L 273 z 10.10.2002);
- 2) zniszczenie lub odkażenie środków żywienia zwierząt, ściółki, nawozów naturalnych w rozumieniu przepisów o nawozach i nawożeniu oraz przedmiotów, które mogą przyczynić się do przetrwania czynnika zakaźnego, lub zastosowanie innych zabiegów zapewniających jego zniszczenie;
- 3) po wykonaniu czynności, o których mowa w pkt 1 i 2, czyszczenie i odkażenie pomieszczeń i środków transportu oraz miejsc, w których przebywały zwierzęta, a także sprzętu, z którym miały kontakt, w celu zminimalizowania zagrożenia szerzenia się lub przetrwania wirusa choroby.

2. Powiatowy lekarz weterynarii może zastosować środki, o których mowa w ust. 1 i § 3 ust. 1, w sąsiednich gospodarstwach, jeżeli położenie tych gospodarstw, ukształtowanie terenu, na którym się znajdują, lub kontakt z gospodarstwem, o którym mowa w ust. 1, wskazują na możliwość przeniesienia choroby do tych gospodarstw.

3. Powiatowy lekarz weterynarii może odstąpić od stosowania środków, o których mowa w ust. 1 pkt 1, w stosunku do grupy zwierząt przebywających w gospodarstwie, w którym stwierdzono wystąpienie choroby, w przypadku gdy:

- 1) zwierzęta z tej grupy są utrzymywane w odrębnych obiektach budowlanych, przestrzeniach wolnych lub innych miejscach oraz są karmione i obsługiwane oddzielnie od pozostałych zwierząt znajdujących się w gospodarstwie;
- 2) żadne zwierzę z tej grupy nie jest zakażone;

3) zostały spełnione inne wymagania określone w przepisach Unii Europejskiej⁴⁾.

4. Powiatowy lekarz weterynarii wyraża zgodę na ponowne umieszczenie świń w gospodarstwie po upływie co najmniej 21 dni od dnia stwierdzenia przez niego, że czyszczenie i odkażanie, o których mowa w ust. 1 pkt 3, zostały przeprowadzone w sposób prawidłowy.

5. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio w przypadku podejrzenia choroby u zwierząt z gatunków wrażliwych wolno żyjących, o fakcie tym powiadamiając Komisję Europejską.

§ 5. 1. Jeżeli powiatowy lekarz weterynarii podejrzewa bądź ustalił, że choroba mogła zostać przeniesiona z innych gospodarstw na teren gospodarstwa, o którym mowa w § 3 ust. 1, albo z tego gospodarstwa na teren innych gospodarstw, w gospodarstwach tych stosuje się środki, o których mowa w § 3 ust. 1, do czasu wykluczenia choroby.

2. Jeżeli powiatowy lekarz weterynarii podejrzewa bądź ustalił, że choroba mogła zostać przeniesiona:

- 1) z innych gospodarstw do ogniska choroby lub
- 2) z ogniska choroby na teren innych gospodarstw

— w gospodarstwach stosuje się środki, o których mowa w § 3 ust. 1, przez maksymalny okres inkubacji, licząc od dnia prawdopodobnego wprowadzenia czynnika zakaźnego do gospodarstwa, ustalonego na podstawie dochodzenia epizootycznego.

3. Powiatowy lekarz weterynarii, w uzasadnionych przypadkach, może odstąpić od stosowania środków przewidzianych dla gospodarstw, o których mowa w ust. 1 i 2, w stosunku do części gospodarstwa i przetrzymywanej tam grupy świń, w przypadku gdy:

- 1) zwierzęta z tej grupy są utrzymywane w odrębnych obiektach budowlanych, przestrzeniach wolnych lub innych miejscach oraz są karmione i obsługiwane oddzielnie od pozostałych zwierząt znajdujących się w gospodarstwie;
- 2) żadne zwierzę z tej grupy nie jest zakażone;
- 3) zostały spełnione inne wymagania określone w przepisach Unii Europejskiej⁴⁾.

§ 6. 1. W przypadku wyznaczenia ogniska choroby powiatowy lekarz weterynarii albo wojewoda, albo minister właściwy do spraw rolnictwa określa:

- 1) obszar zapowietrzony o promieniu co najmniej 3 km,

2) obszar zagrożony sięgający co najmniej 7 km poza obszar zapowietrzony

— uwzględniając czynniki geograficzne, ekologiczne i epidemiologiczne, możliwość określenia prawdopodobnych kierunków szerzenia się choroby oraz administracyjny podział kraju.

2. Na uzasadniony wniosek Głównego Lekarza Weterynarii, po uzyskaniu zgody Komisji Europejskiej, wielkość obszaru zapowietrzonego i zagrożonego lub okres stosowania środków na tych obszarach mogą zostać zmienione, jeżeli przepisy Unii Europejskiej nie stanowią inaczej⁵⁾.

§ 7. 1. Powiatowy lekarz weterynarii w obszarze zapowietrzonym:

- 1) sporządza spis gospodarstw, w których znajdują się świny;
- 2) poddaje gospodarstwa, o których mowa w pkt 1, okresowym kontrolom weterynaryjnym, których częstotliwość uwzględnia stopień zagrożenia epizootycznego, w ramach których:

- a) przeprowadza badania kliniczne świń,
- b) pobiera się próbki do badań laboratoryjnych w sposób określony w przepisach Unii Europejskiej³⁾, jeżeli jest to niezbędne, i przesyła je do laboratorium, określonego w załączniku nr 1 do rozporządzenia;

3) nakazuje i nadzoruje czyszczenie i odkażanie środków transportu i sprzętu wykorzystywanego do przewozu zwierząt lub rzeczy, które mogły zostać skażone, przed opuszczeniem gospodarstwa, obszaru zapowietrzonego lub rzeźni.

2. Powiatowy lekarz weterynarii prowadzi dokumentację kontroli, o których mowa w ust. 1 pkt 2, zawierającą opis wyników tych kontroli.

3. Powiatowy lekarz weterynarii w obszarze zapowietrzonym zakazuje:

- 1) wprowadzania do gospodarstwa lub wyprowadzania z gospodarstwa świń;
- 2) przemieszczania świń po drogach publicznych lub prywatnych, z wyłączeniem dróg w gospodarstwie.

4. Powiatowy lekarz weterynarii, w obszarze zapowietrzonym, może zezwolić na:

- 1) opuszczenie przez świny gospodarstwa, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, po upływie 21 dni od dnia wykonania w ogniskach choroby wstępnego czyszczenia i odkażania, w celu przewiezienia ich do wyznaczonej przez niego na obszarze zapowie-

⁴⁾ Decyzja Komisji 88/397/EWG z dnia 12 lipca 1988 r. koordynująca zasady ustanowione przez państwa członkowskie w zastosowaniu art. 6 dyrektywy Rady 85/511/EWG (Dz. Urz. WE L 189 z 20.07.1988).

⁵⁾ Decyzja wydawana na podstawie art. 10 ust. 3 dyrektywy Rady 92/119/WE dotycząca zmiany wielkości obszaru zapowietrzonego i zagrożonego lub okresu stosowania środków na tych obszarach.

tronym lub zagrożonym rzeźni, w celu niezwłocznego dokonania uboju, pod warunkiem że:

- a) przebadał świnie znajdujące się w gospodarstwie w dniu transportu i nie stwierdził objawów klinicznych choroby,
  - b) świnie przeznaczone do uboju zostały oznakowane zgodnie z przepisami o identyfikacji i rejestracji zwierząt,
  - c) środek transportu zostanie zaplombowany,
  - d) o zamiarze wysłania świń do rzeźni zostanie powiadomiony właściwy, ze względu na miejsce uboju zwierząt, powiatowy lekarz weterynarii;
- 2) przewóz świń drogą lub koleją bez ich wyładowania i postojów;
- 3) przywóz świń spoza obszaru zapowietrzonego, w celu uboju, do rzeźni znajdującej się w obszarze zapowietrzonym, jeżeli przepisy Unii Europejskiej tak stanowią.⁶⁾

5. Powiatowy lekarz weterynarii w rzeźni:

- 1) nakazuje ubój świń pochodzących z obszaru zapowietrzonego, w oddzielnym cyklu i w oddzielnych pomieszczeniach od innych zwierząt;
- 2) pobiera krew do badań serologicznych od reprezentatywnej grupy świń.

6. W przypadku uzyskania dodatniego wyniku badania serologicznego stosuje się środki, o których mowa w § 9.

7. Powiatowy lekarz weterynarii stosuje środki, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, ust. 3 i 4, do czasu:

- 1) przeprowadzenia czynności, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 3;
- 2) przeprowadzenia kontroli weterynaryjnej we wszystkich gospodarstwach znajdujących się w obszarze zapowietrzonym, obejmującej w szczególności:
  - a) badanie kliniczne świń — w przypadku gdy nie stwierdził objawów klinicznych choroby,
  - b) pobranie krwi do badań serologicznych od reprezentatywnej grupy świń — w przypadku gdy wynik badania laboratoryjnego był ujemny.

8. Badania, o których mowa w ust. 7 pkt 2, przeprowadza się po upływie co najmniej 28 dni od dnia zakończenia wstępnego czyszczenia i odkażania.

9. Procedury czyszczenia i odkażania budynków w gospodarstwie, które było ogniskiem choroby, zostały określone w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

10. Po przeprowadzeniu badań, o których mowa w ust. 7 pkt 2, w obszarze zapowietrzonym stosuje się środki przewidziane dla obszaru zagrożonego.

§ 8. 1. W obszarze zagrożonym powiatowy lekarz weterynarii:

- 1) sporządza spis wszystkich gospodarstw, w których znajdują się świnie;
- 2) zakazuje przemieszczania świń, z wyjątkiem ich bezpośredniego przemieszczania do rzeźni, pochodzących z gospodarstw, do których wprowadzono świnie co najmniej na 21 dni przed ustaleniem obszaru zagrożonego;
- 3) zezwala na przemieszczanie świń poza obszar zagrożony, pod warunkiem że:
  - a) świnie zostały oznakowane zgodnie z przepisami o identyfikacji i rejestracji zwierząt,
  - b) w okresie 14 dni przed załadunkiem i przemieszczeniem, pobrał próbki do badań serologicznych od reprezentatywnej grupy świń przeznaczonych do przemieszczenia i uzyskał ujemny wynik badania laboratoryjnego,
  - c) w okresie 48 godzin przed załadunkiem i przemieszczeniem, zbadał świnie znajdujące się w gospodarstwie i nie stwierdził objawów klinicznych choroby,
  - d) środki transportu oraz sprzęt wykorzystany do przewozu świń, innych zwierząt znajdujących się w gospodarstwie lub rzeczy, które mogły zostać skażone, przed opuszczeniem obszaru zagrożonego czyści się i odkaża zgodnie z zaleceniami i pod nadzorem powiatowego lekarza weterynarii;
- 4) nakazuje sporządzenie spisu przemieszczanych świń.

2. Środki, o których mowa w ust. 1, stosuje się co najmniej do czasu, gdy zostaną wykonane wszystkie środki, o których mowa w § 4 i 7.

§ 9. W przypadku stwierdzenia choroby w rzeźni powiatowy lekarz weterynarii:

- 1) nakazuje i nadzoruje niezwłoczne zabicie wszystkich świń znajdujących się w rzeźni;
- 2) nakazuje i nadzoruje zniszczenie tusz, podrobów i odpadów pochodzących ze świń w sposób uniemożliwiający szerzenie się czynnika zakaźnego;
- 3) nakazuje i nadzoruje czyszczenie i odkażanie budynków, sprzętu oraz środków transportu;
- 4) przeprowadza dochodzenie epizootyczne;

⁶⁾ Decyzja wydawana na podstawie art. 11 ust. 2 dyrektywy Rady 92/119/WE dotycząca przewozu świń przeznaczonych do uboju w rzeźni znajdującej się na terenie zapowietrzonym, przybywających spoza obszaru zapowietrzonego. Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszym rozporządzeniu, dotyczą ogłoszenia tych aktów w polskim wydaniu specjalnym Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej.

5) zakazuje wprowadzania świń w celu dokonania uboju przez co najmniej 24 godziny od chwili zakończenia czyszczenia i odkażania, o których mowa w pkt 3.

§ 10. 1. Powiatowy lekarz weterynarii zezwala na ponowne umieszczanie świń w gospodarstwie, które było ogniskiem choroby, nie wcześniej niż po upływie 28 dni od dnia zakończenia ostatecznego czyszczenia i odkażania.

2. Warunki i sposób ponownego umieszczania świń w gospodarstwie zostały określone w załączniku nr 3 do rozporządzenia.

3. Przy ponownym umieszczeniu świń w gospodarstwie uwzględnia się rodzaj chowu.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi: *W. Olejniczak*

Załączniki do rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 10 grudnia 2004 r. (poz. 2713)

Załącznik nr 1

LABORATORIUM DIAGNOSTYCZNE WYKONUJĄCE BADANIA W KIERUNKU CHOROBY PĘCHERZYKOWEJ ŚWIŃ

Państwowy Instytut Weterynaryjny — Państwowy Instytut Badawczy w Puławach
Zakład Pruszczycy
ul. Wodna 7
98-220 Zduńska Wola

Załącznik nr 2

PROCEDURY CZYSZCZENIA I ODKAŻANIA BUDYNKÓW W GOSPODARSTWIE, KTÓRE BYŁO OGNISKIEM CHOROBY

I. Wstępne czyszczenie i odkażanie

1. Czyszczenie rozpoczyna się bezpośrednio po usunięciu świń z gospodarstwa lub ich zabiciu i usunięciu zwłok. Części gospodarstwa, w których były trzymane świny, i części gospodarstwa, które mogły zostać skażone podczas zabijania świń, spryskuje się produktem biobójczym, zgodnie ze sposobem wskazanym przez producenta; użyty produkt biobójczy powinien pozostać na powierzchniach co najmniej 24 godziny.

2. Elementy tkanek i krew zbiera się i niszczy wraz ze zwłokami zwierząt, zgodnie z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady 1774/2002 z dnia 3 października 2002 r. wprowadzającego przepisy zdrowotne odnoszące się do produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. WE L 273 z 10.10.2002).

II. Dalsze czyszczenie i odkażanie

1. Obornik, ściółkę, skażone środki żywienia zwierząt oraz rzeczy, które mogą przyczynić się do szerzenia choroby zakaźnej, usuwa się z budynków, gromadzi w przyzmach i spryskuje produktem biobójczym. Gnojowicę poddaje się zabiegom zniszczenia czynnika zakaźnego poprzez zmieszanie z alkalicznym produktem biobójczym w celu uzyskania pH powyżej 12,5.

2. Przenośne urządzenia usuwa się z pomieszczeń, a następnie czyści się i odkaża pojedynczo poza pomieszczeniem.

3. Tłuszcz i inne zabrudzenia usuwa się z powierzchni poprzez obfite nawilżenie środkiem odtłuszczającym, a następnie zmywa wodą pod ciśnieniem.

4. Pomieszczenia można poddać odkażaniu gazowemu parami formaldehydu.

5. Części pomieszczeń wolne od materiałów palnych można poddać opalaniu przy użyciu miotacza płomieni.

6. Powierzchnie spryskuje się alkalicznym produktem biobójczym o pH wyższym niż 12,5 lub innym właściwym produktem biobójczym. Produkt biobójczy sputkuje się po upływie co najmniej 48 godzin od chwili jego zastosowania.

7. Po kontroli dokonanej przez urzędowego lekarza weterynarii należy uzgodnić zakres koniecznych napraw, w tym uszkodzonych podłóg, ścian, i niezwłocznie przeprowadzić prace naprawcze.

8. Powiatowy lekarz weterynarii przeprowadza kontrolę wykonanych prac naprawczych.

III. Ostateczne czyszczenie i odkażanie

Opalanie przy pomocy miotacza płomieni lub odkażanie przy pomocy produktu biobójczego, o których mowa w części II pkt 5 i 6, powtarza się po upływie 14 dni.

WARUNKI I SPOSÓB PONOWNEGO UMIESZCZANIA ŚWIŃ W GOSPODARSTWIE

1. W przypadku gospodarstw, w których świnie utrzymywane są na przestrzeniach wolnych, w celu wykluczenia obecności czynnika zakaźnego, ponowne umieszczanie świń w gospodarstwie (odtworzenie stada) rozpoczyna się od umieszczenia prosiąt wskaźnikowych. Prosięta te poddaje się wcześniej badaniu klinicznemu i serologicznemu w kierunku choroby pęcherzykowej świń, które dało wynik ujemny. Po upływie 28 dni od dnia umieszczenia prosiąt w gospodarstwie ponownie poddaje się je badaniu klinicznemu oraz pobiera się próbki do badań serologicznych w kierunku choroby.

Jeżeli żadne z prosiąt nie wykazuje objawów klinicznych choroby oraz nie wytworzyło przeciwciał przeciwko wirusowi choroby pęcherzykowej świń, można umieścić świnie w gospodarstwie.

2. Dla innych form hodowli umieszczenie świń w gospodarstwie następuje w sposób określony w ust. 1 albo w drodze pełnego odtworzenia stada, z zastrzeżeniem że:

- 1) wszystkie świnie wprowadzono w okresie 8 dni i pochodzą z gospodarstw spoza obszaru zapowietrzonego i zagrożonego, a ich badanie serologiczne dało wynik ujemny;
- 2) świnie nie mogą opuścić gospodarstwa przez okres 60 dni od dnia wprowadzenia ostatniej świni;
- 3) umieszczone w gospodarstwie świnie poddaje się badaniu klinicznemu i serologicznemu co najmniej po upływie 28 dni od dnia wprowadzenia ostatniej świni.